

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 64.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813784912/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

sig selv, thi Enhver der i Mand og Sandhed lever med sin Lid, lever ogsaa for den. Da vil Du ikke længer betragte Menneskene som Fremmede, men som Brødre og Søstre, og søsterligt vil Du hengive Dig til dem i Kjerlighed. Da forsvinder det sorgelige „mit," og „Dit", af Din Tanke; Livets Sorg, saavel som dets Glæde, dets Elendighed saavel som dets Rigdom vil staae for Dig som „vor", og Din individuelle Svaghed vil taale sig i Din universelle Styrke.

See, det er hvad jeg fordrer af Eder — blidt forskjellig fra Emancipationens øvrige Tilhængere, der ansee Eder for de Forrettede, og fremtræde med Forbringere paa Eders Vegne. Den „Erhebung", jeg opmuntre Eder til, koster hverken „Blod eller Blod,"*) da det ikke er en Erhebung mod, men over Forholdene til Verragtingens Standpunkt, thi ikke i blindt Sværmerie, men i Erkendelsens Kjerlighed, skulle I hengive Eder til Verden. Heller ikke vil jeg raade Eder til, ifølge Sibyllas Forslag, at gjøre en Udvandring til „Ibens store Rige," fra denne Jammerdal (kun jammerlig ved vor Svaghed). Jeg leder Eder kun om at gaae gjennem den Verden vi leve i, med aabne Øine, istedetfor med lukkede, og med aabnet Sind og Sands, saavel for dens Mang-

*) See „Fire Breve om Clara Raphael fra en ung Pige til hendes Søster".

Ier og Ufuldkommenheder, som for alt dette Skjønne, den har i Sie, og til ikke alene at lade være at træde Blomsterne ned paa Eders Del, men ligesaavel luge et-
hyert Ufrud op, I faae Sie paa, thi den der lader det
flaae, har ikke mindre Ansvar end den, som plantede det.
Da vil Ideen selv aabenbare sig for Eder, og gennem
det Sorbiste ville I indgaae i dens lyse Dage. »

Mathilde.
